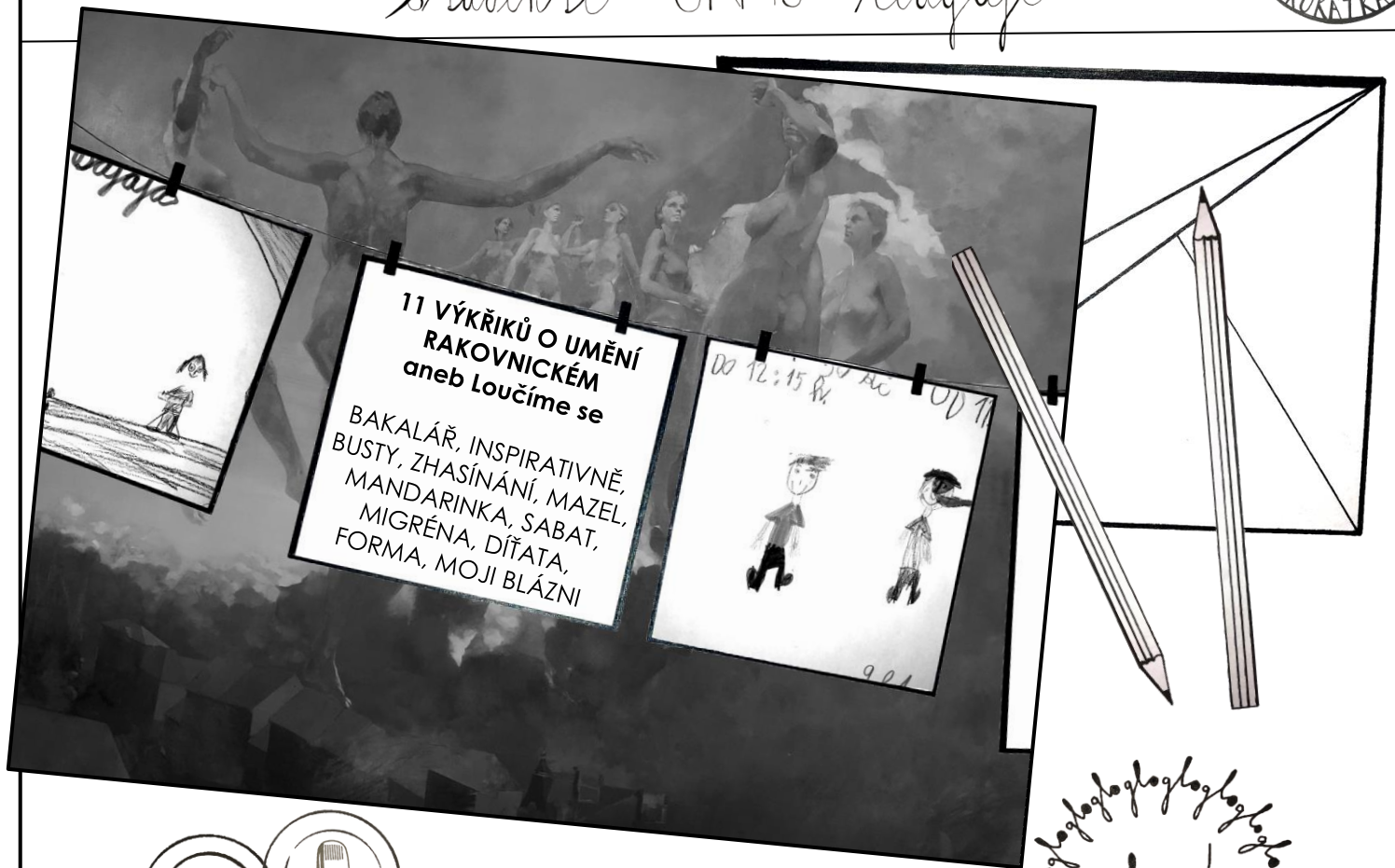
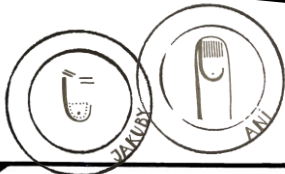

ZÁPISKY BLÁZNOV

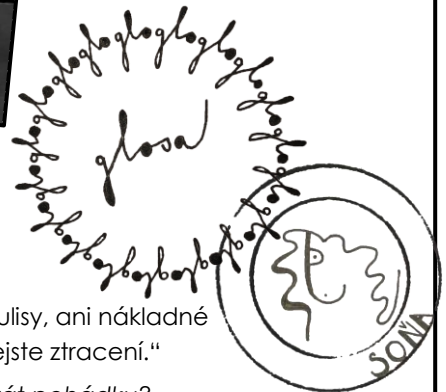
Studenti JAMU reagují

11 VÝKŘIKŮ O UMĚNÍ
RAKOVNICKÉM
aneb Loučíme se
BAKALÁŘ, INSPIRATIVNĚ,
BUSTY, ZHASÍNÁNÍ, MAZEL,
MANDARINKA, SABAT,
MIGRÉNA, DÍŤATA,
FORMA, MOJI BLÁZNI

DIVADLO D21 PRAHA: BAJAJA

Ako sa to robí?

„K pohádce nepotřebujete ani výpravné kulisy, ani nákladné kostýmy. Stačí fantazie. A dokud ji máte, nejste ztraceni.“

Počuli sme anotáciu k inscenácii *Jak si zahrát pohádku*?

A ja opäť vidím hercov v čiernom, rebrík, drevené koly, plstenú zbroj a koruny. Žiadna svetelná zmena. A čo hudba? Zaspievame si! Spev, pišťalka, xylofón! – Živá hudba. Nepotrebujeme ani náročné zvukové a svetelné efekty!

A predsa to funguje? Nefunguje? Priznaná antiilúzia. Úspešné očarovanie publika. (Tatínku, nevidím ťe, dokud ťe neobleču, pretože herec v čiernom není pro mě král – tatínek.)

Nepotrebujeme kúzelné slovíčko "JAKO". Keď sa hráme, nie je to iba akože, je to naozaj, preto nás tá hra baví.

A preto mi nevaďí, že scéna pripomína bordel na dvore starých rodičov, viem aké mega super veci tam nájdem. Viem, že najlepšie spomienky sú odtiaľ, pretože to bolo naozaj, vážne fakt. A nevaďí mi, keď hovoríš zvláštne, veď aj my sme malí cudzojazyčných susedov. Nevaďí mi, že drak má až tri hlavy, ale žiadne telo. Nevaďí mi, že Bajaja sem tam stratil Bajajovitost.

Počula som krásno. Preto, keď som otvorila oči, vedela som, že to je naozaj. Počuli sme Bajaju.

FATHERS & DAUGHTERS PRAHA: SNĚHURKA A SEDM TREMPASLÍKŮ

Rodinné zrcadlo

První den na cestě...

Dítě: Nemám rád výlety.

Táta: C F G C G

Známa písnička s novým textem je vždycky
C F
sranda. Že?

Mrkne na mamku.

Dítě: Nemám rád výlety a bolí mě nohy.

Mamka: D A G Hmi A7 G

Jsi moc malinká, všemu nemůžeš rozumět.

Dají si pusy.

Druhý den na cestě...

Dítě: Bolí mě nohy a mám hlad.

Mamka: G C F

30 minut a jsme tam. Rychle to uteče.

Dítě: Nechci, chci domů.

Táta: G D C G D

Tak jsme došli. Zaspíváme si?

Rodina: G D G

Město je zase s náma...

Obejmou se, všichni společně zpívají refrén ještě jednou. Nakonec si postesknou velkým výdechem.

Dítě: Tati? Kdy půjdeme zase trempovat?

Miss Jablko

Vybrat si kvalitní jablko v letošní sklizni je někdy oříšek. Rádi bychom kvalitu, neb konzumenti mají být především naše ratolesti. Jenže občas člověk narazí na nedozrálou, v extrémních případech dokonce na shnilou (dlouhé trvání mívá zpravidla rychlý konec). Ale kdo hledá, přece jen najde. Stačí natrefit na dobrou odrůdu.

Dychtíme po kvantitě, ale přitom vyzrálejší kusy plodů nemusí být nutně kvalitnější. Ano, malost může být velmi krásná a lákavá a je překvapivě jednoduché si takové jablko oblíbit. Ale já nejsem povrchní. Navíc, definujte mi krásu. A krásu je jen 50 % úspěchu, ale co těch zbylých 50? K těm se člověk musí prokousat. A tak jsem se 10. listopadu ve 14:30 zakousla a čekala, co nastane...

První sousto a já cítila, jak mnou začíná prostupovat svěží chuf rodinného krbu. Při druhém soustu šťáva prostoupila až do hlavy a postupně plnila mé cizojazyčné šuplíky. U třetího sousta jsem pocítila na jazyku mírnou trpkost, což slina je slina, co si budem, VIĎ, ale na pobavení mi to neubrало. Další chutnalo po burácích a vyvolalo ve mně potřebu hudebního naplnění. Nakonec jsem spolkla vrcholné sousto, které mě dovedlo až k rajskému skleníku. Hej hou. Odrůda *Fathers&Daughters* získává ocenění Miss hravost, vtipnost a roztomilost.

Sněhurka snědla jablko, usnula, ale dostala polibek a kouzlo pominulo. Já ale nepotřebuju být jako Sněhurka, jen ať ten jed ve mně zůstane. Zvlášť když je na tohle Miss jablko rodinná sleva.

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI: TOBIÁŠ LOLNESS

Bukkake na divadle

Jsem na vázkách. Dětem se to přece líbilo, no ne? Copak to nestačí?

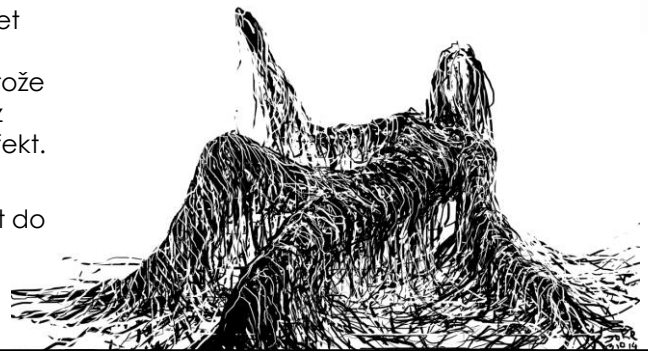
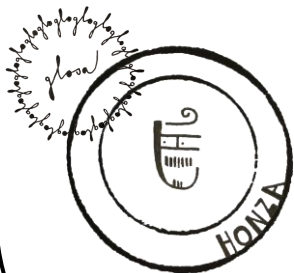
No, ne tak úplně. Magické chvíle barev a tématem podložených projekcí, chvíle překvapujícího a kouzelného využití prostoru a dětského nadšení do dobrodružství...

Super. Jsou tam! Máme potenciál! Ale ty chvíle mi ruší infantilní vtípky, dron bzučící nad hlavou a nemotivované živé přenosy jen tak pro efekt. Prostě jak nemáš v inscenaci každý gadget z krámu, neděláš to dobře. Vždyť v tom děti žijou, vždyť to znají.

Nemůžu říct, že by tomuhle stromu chyběla míza. Je to pohádka, co si umí udržet dechberoucí atmosféru. Vždyť se bavíme o úplně jiném světě, který dýchá fantazií! Ale mám takový pocit, že je to jen neokysličená míza bez touhy nakrmit větve a listy. Na rozdíl od atmosféry si totiž tahle plzeňská inscenace nedokázala udržet mou pozornost.

A stejně brouky v hlavě nemám, protože není moc o čem přemýšlet. Efekt bez motivace je pořád jenom prázdný efekt. Sorry, Tobiáši.

Ale pořád lepší než dvě dávky konfet do zichtu.

REDAKCE PŘÍLOH ZPRAVODAJE POPELKY RAKOVNÍK 2018

Texty a výtvarné glosy: Petra Antlová, Veronika Ghisi, Matyáš Hauser, Soňa Chalányová, Klára Krkošková, Jan Novák, Anna Stenzlová, Jakub-Vladislav Štrejn, Adéla Vávrová. Vizual: Anna Stenzlová. Foto, sken: Jan Novák. (Studenti 2. ročníku Ateliéru divadla a výchovy JAMU v Brně.) Šéfredaktor a sazba přílohy: Kamila Konývková Kostřicová.